

DESPRE DIGURI ȘI INUNDAȚII

Creșterea populației orașului, în mersul vremii, a determinat așezările gospodărești ori unde s'a găsit teren liber. Aglomerarea populației a silit chiar la folosirea terenurilor expuse de lângă albia Bistriței. Acuma, în timpurile de secetă, acești locuitori trăesc liniștiți; dar când se deslănțuiesc inundațiile, toată averea și toată agonisita le este expusă — ba chiar și viața.

Măsurile de apărare, întrecând puterile individuale, revine autorității respective să intervina. Și, ținând seama că cea mai mare parte din indiguii au fost deja executate — fie de Ministerul Lucrărilor Publice, fie de către Direcțiunea Căilor Ferate, revine Comunei Piatra numai o complectare.

Indiguirile existente sunt bine studiate și bine executate. Ca atare își îndeplinesc rolul în chip eficace. Intre aceste două indiguii sunt apărăriile mijloclii, construite la întâmplare și prea economicos, din fondurile Primăriei. Cum era și natural, ele nu au dat rezultatele dorite, ci au permis apelor involburate să pătrună în anumite mahalale ale orașului și să primejduiască gospodăriile și viețile omenești. Cazul anului trecut.

Anul acesta Comuna a construit în grabă încă o apărare provizorie, constând dintr'un rând de piloți distanțați, căpuși cu dulapi, pe ambele părți, având în dos, probabil în curs de complectare, puțin balast.

Iată situația acestei apărări provizorii: Infiltrațiile vor măcina terenul, lăsând pe ecele izolat în mijlocul apelor, expus furiei valurilor și loviturilor corpurilor plutitoare. Puhoarele mari chiar vor trece peste aceste lucrări provizorii și se vor îndrepta înspre oraș.

Așa stând lucrurile, o lucrare temeinică și impune. O lucrare ce să lege și să completeze cele două indiguii existente, în lungime de circa un km. Asta, bineînțeles, nu se poate efectua cu cârpă și cu sgară. Amânarea ei pentru vremuri mai bogate, lasă orașul în voia valurilor.

Se impune, deci, o lucrare intermediară, care, după părerea subsemnatului, ar fi următoarea: Să se închidă drumul apelor, unind capul terasamentului liniei ferate (mai sus de depoul mașinelor), cu extremitatea străzii Unirea, terminată cu o ridicătură. Distanța între aceste extremități nu este prea mare: circa 80 metri; și e la o distanță de aproape 100 metri de malul Bistriței. Unirea lor s'ar putea face înclind strada și formând astfel un baraj ce ar asigura provizoriu apărarea orașului.

Începându-se îndată aceste lucrări — chiar înaintea Paștelor — se va putea veni și în ajutorul înflăcărilor zămești, cari cerșesc de lucru sau hrană.

G. NIOULESCU DAOU, Ing. geol.

GRĂDINELE DE COPII

Numai jocuri și poezie. Bune lucruri au mai născocit și nemții. Kindergarten — școală froebeliană, grădina de copii românească, este unul din cele mai minunate mijloace de educație a copiilor. Domesticirea svăpățiilor, înblânzirea îndărătnicilor, sociabilitatea sălbaticilor — această seră de puericultură, nivelează asperitățile dintre copii, apropiie depărtările și insufletește copilăria nevinovată și adorabilă.

Cine să se ocupe de bițele vârstare în cicioabele sărăcăcioase, zilnic văduvite de stăpânii plecați după o bucată de pâine? Cine să aibă grija copiilor, în casele îmbelșugate, din care părinții veșnic lipsesc: unii pentru petreceri, pentru ceaiuri și pentru vizite, alții ocupați cu slujbele sau cu cancanurile cluburilor de orice soi? Guvernantele nu mai pot de dorul și aleanul inimelor lor, iar nu de educația micușilor, ce le sunt încredințați.

Grădina de copii — această instituție binefacătoare, împlinește un gol și tămăduiește o rană. Păcat că lipsa de fonduri nu îngăduie înființarea lor în fiecare comună.

Efecul unei instituții îl judeci după roadele ei. În localitate, cum născ, mai bine, o singură grădina de copii; nu după profesorele ei, nici după local, nici după zarvă plăcută a școlărișelor în timpul recreației; ci după sufletul și judecata copilei mele, care o frecventează. Este grădina de copii No. 1, de sub conducerea D-nei Eufrosina Manoliu.

Atâta dragoste ce știe să-și atragă d-na Manoliu din partea elevelor și de atâta autoritate ce se bucură în fața fetițelor nu mi-a fost dat să constat la nici o altă școală. Să mă refer numai la fetița mea: Doamna îi este supraviețuitoare, nu numai la școală, ci și acasă. Doamna îi este subiectul de predilecție în discuția de totdeauna. Cuvântul doamnei este literă de evanghelie.

Poezii, cântece, jocuri, glume copilărești, le recitează și le joacă și acasă cu cea mai mare plăcere, pentru că le-a învățat de la doamna. Căutare lucru nu trebuie să-l facă. Doamna așa i-a spus. Să nu cumva să întârzie un minut de la școală. Se supără doamna și ea nu vrea să vadă

supărata. Doamna a spus să ducem câte 10 lei sau 20 lei pentru pomul de crăciun, sau pentru măștișoare, sau pentru alte lucruri, de care copii nu știu; dar trebuie să-i ducă neapărat. Altfel nu stăm cu copila în casă.

Să-i duc și...doamnei sfințitori să vadă și ea cât sunt de buni. Și tot așa pe tema aceasta, nu mai grija doamnei o are. Așa vorbește doamna, așa râde doamna; istoria cutare ne-a spus-o doamna și tot așa răsuna cântecul ei.

Ce suflet bun trebuie să aibă doamna, dacă atât de mult țin copiii la ea! Ce metodă didactică trebuie să folosească doamna, dacă atât de mult o iubesc elevele! Nu-i nevoie numai decât ca să cunoască cineva chipul doamnei — deși aceasta este o datorie de omenie din partea părinților — dar numai din dragălașenia și respectul cu care elevele vorbesc despre ea, se poate deduce noblețea sufletului ei și darul, talentul ei de a se face atât de iubită și ascultată de eleve.

Perice de elevele care au ascultat-o pe doamna.

Preot Cih. Verșescu

O necesitate imperioasă

O parte din doamnele și domnișoarele din localitate, au luat frumoasa inițiativă de a urma cursurile speciale pentru a putea face față nevoilor de caritate și umanitate ale vieții. Cărmind acelaș scop nobil, pe care l'a preconizat nobilul și altruistul Henry Dunant, întemeietorul minunatei organizații a Crucii Roșii tindem a veni în ajutorul omenirii și al patriei; și aceasta se cere mai ales din partea femeilor, fără deosebire de clasă socială, religie sau naționalitate.

Directorul spitalului din localitate, d-l dr. Ilmie, a binevoit să țină o serie de conferințe de ordin sanitar, iar doamnele și domnișoarele au venit la început în număr mare, ca după aceea să scadă numărul lor în raport cu numărul ședințelor. Iar acum, când a început seria conferințelor despre gazele toxice, n'a mai venit lumea de loc. De ce?

Nu mai există, acum, numai o armată combativă, ci toată națiunea trebuie să fie înarmată. Într'un viitor războiu va suferi

atât armata de pe front cât și lumea civilă și partea sedentară. Arma războiului modern, unealta cea mai diabolică și meschină, e gazul de luptă.

E cea mai teribilă crimă, care a născocit-o tehnica războiului modern. Va lovi, în viitor, fără să cruțe, nici bărbaii, nici femeile, nici măcar nevinovații copilași. Acuma ur'o doi sau trei ani în urmă, s'a ținut la Geneva congresul internațional al femeilor, discutând lupta împotriva gazelor toxice.

Un francez — numele l'am scăpat din memorie — a vorbit atât de patetic și convingător, că toată asistența a izbucnit în lacrimi, proscrind acest procedeu de luptă.

Colonelul Zelliger, corespondent militar dela „Wiener Journal" se adresează lumii întregi — și îndeosebi femeilor — cu ruga fierbinte să se ceară îndepărtarea acestei arme, atât de neumană și de neumană.

Dar până atunci s'ar putea să ne găsească inamicii nepregătiți și nici măcar informați despre apărarea contra gazelor

toxice. Așadar ar trebui ca sexul frumos al țărâului nostru să cunoască aceste lucruri și mai ales, dându-și seama de urmarea oribilă pentru acei intoxicați, să cunoască remediu de ameliorare. În bună înțelegere cu medicii noștri binevoitori, cu ofițerul specialist, să afle mijloacele pentru a veni în ajutorul celor gazați spre a-i scăpa de o moarte sigură. Glorios e să mori lovit de un glonte, să-l vezi pe inamic față în față! E odios însă să mori asfixiat și hiperitat.

Și micii noștri cercetași au isprăvit cursurile pentru apărarea contra gazelor și peste scurt timp vor trece cu masca prin camera de gaze.

Invităm dar pe doamnele și domnișoarele noastre să-și dedice o mică parte din prețiosul lor timp, în special acestei probleme a gazelor de luptă, îndrumate fiind de ofițerii și medicii competenți în această însemnată ramură a activității Crucii Roșii.

Al. Grigorevici

Epilogul unor asteneli zadarnice

Zilele trecute, s'au l'a Curții de Apel din Iași, a respins apelul introdus de „Soc. de binefacere Sf. Apostoli Petru și Pavel" din Mastacan, ca un mod necuvenic de a face ordine în stat; în consecință, sus numita societate s'a ridicat, de către autorități, registrele și arhiva, cu interdicția de a mai colecta în viitor sume, sau orice danii, dela nații sau de la membri.

În urma acestei și Prefectura de județ a dat (la anul de tărâș) o decizie luată în luna Iunie 1930, că aceste societăți de binefacere, din Mastacan și Vânători Neamțului, (mai fiind una și acolo), cu un substrat dubios, se dizolvă, neavând autorizație de funcționare de la Ministerul Cultelor.

Dar spre edificarea onor. cititorilor să rezumăm faptele:

Această afacere a luat în ultimul timp, o întorsătură cu totul curioasă, fiind într'o perpetuă agitație populația satelor de dreapta și stânga Bistriței, din jos de Piatra-N. pe chestia calendarului. De aproape 5 ani de zile satele Calu-Iapa, Mastacan, Borești, Rădău, Socca Căndrești, Săvinești-Slobozia, Reznov, Zănești și Podoleni, sunt turburate de agitații cari le făgăduiesc întoarcerea la vechiul stil, centrul de agitație fiind Mastacanul.

Dacă se sponise că prin aceste are unii preoți slujesc și pe vechiul și pe noul stil, dacă la ajutorul botezului unii umblau cu crucea în mână și cu Icoana Nașterii în trăsă, sau dacă unde erau doi preoți era cearta între ei, unul fiind cu stilul nou iar al doilea cu cel vechiu, toate aceste fapte, desigur nepermise

nu prezentau o atât de mare gravitate până în 1927.

Dela acea dată, însă, călugări isgoniți de prin mănăstiri, pentru nerespectarea calendarului îndreptat, au găsit în aceste sate teren favorabil, exploatând credulitatea și naivitatea populației, încasând sărindare și diferite sume de bani, în schimbul cărora dădeau un fel de anafă, adusă, ziceau acești agitații, de la Ierusalim, sau dela Sf. Munte, unde se slujește pe stil vechiu.

Tot cam de pe atunci, politica de partid nu s'a lăsat nici ea mai pre jos, făgăduindu-le întoarcerea la vechiul stil; dar aceasta numai până se făcea votarea.

Drept rezultat al acestor fapte nesocotite, în primăvara anului 1927, cu ocazia serbării Paștelor după noua Pascalie, s'au văzut, preoți maltratați, biserici incendiate, și tabere gata de incinerare, armata venită pentru menținerea ordinii, molestată

La Casa Națională

Am asistat, Duminica trecută, la șezătoarea Casei Naționale. Măsură, participarea la această manifestare culturală în Piatra-N., o așteptam de mult și cu multă curiozitate. Și am rămas surprins: abia am găsit loc, într'un ungher. Preoți, institutori, avocați, ingineri, ba chiar și militari (era acolo un căpitan și doi plutonieri majori), dar mai cu seamă locuitorii amărâți ai mahalalelor mărginașe, umpleau sala dornici să asculte.

Am crezut, la început, că asta se datorește faptului că era anunțată conferința părintelui Cicerone Lordăchescu, profesor la Facultatea de Teologie din Chișinău. Am aflat însă, îndată, că afluența aceasta de public e un lucru obișnuit la Casa Națională. Semn că este și lume care se preocupă și de ale sufletului și de ale minții.

Șezătoarea se deschide cu un cor: „Tatăl nostru", rugăciunea aceasta așa de simplă ca vorbe, dar așa de adâncă de înțeleasă. Corul este format din eleve dela orfelinat. În un început impresionant prin originalitate și, mai cu esebire, prin gândurile pe care le deșteaptă.

Casa Națională îndeplinește prin aceasta un rol mare, mai ales atunci când este priceput și cu suflet condusă, așa cum o fac părințele Matusă și Bors.

Nu insist prea mult asupra conferinței părintelui Lordăchescu: „Ideea de Dumnezeu în literatura engleză". Sf. Sa, vorbitor de mână întâi, a făcut să defileze în fața auditoriului literatura engleză ingenere și apoi cea în care se oglindește mai mult ideea religioasă, scoțând în evidență superioritatea acestei literaturi engleze asupra celorlalte producții europene. Fixează însemnătatea lui Shakespeare și a lui John Milton.

Trage concluzii sugestive și cred că nu întâmplător se oprește la sec. XIX. Pentru că, mai mult sau mai puțin, viața politică și tendințele poporului englez sunt în concordanță cu spiritul literaturii religioase până la această epocă....

Șezătoarea se termină cu un program variat de recitări, cu subiecte religioase, morale, educative, rostite de eleve ale Școlii normale și Liceului de fete, intercalându-se coruri religioase, simple, dar, tocmai prin simplitatea lor — mărețe, conduse de părințele Bors.

Au fost două ore de petrecere creștinească pe care nici nu le-am simțit când au trecut. Și m'am gândit, atunci, că pot rezuma parafrazând cronicarii: „poți spune că se născ și la Moldova oameni".

A. A. ROTUNDU

de fanatici.

În sbuciumul acesta sufletească, din mulțimea aceia năucită, o oarecare țărâna Cheteanu, care erijându-se în conducător — și inițiat de avocați fără scrupule — întemeiază o societate de binefacere „Sf. Apostoli Petru și Pavel" cu sediul în satul Mastacan. Lângă acest Cheteanu, se alătură încă unul V. Tărcăoanu, ca ajutor; și smolindu-și fețele cu bărbi lungi și plete pentru a părea evlavioși, înarmați cu câte-va citat din Biblie, înțelese anapoda, și cu o îndrăzneală ce triza bunul simț, acești oameni într'o goană nebună, cutreierau satele, județ după județ, făcând mii de membri și sute de mii de lei. Cheteanu a fost pe timpuri factor postal destituit — apoi cărciumar fat; iar Tărcăoanu acuzat de bigamie. Aceștia sperau că sub egida Soc. de binefacere, ducând în eroare Mitro-

continuare în pag. 11-a

Temperamente politice

Doctorul N. LUPU

În fine, împrumutul mult trimbat, s'a încheiat cu o sumă de rizerie și, hai să spunem, cu o destindere aproximativă a spiritelor. Și, somnuri, noii profesioniști, au pus punct unei preocupări platonice, de a urmări afișele de la chioscuri, cu cele mai mari litere din tipografie. Odissea anodină a împrumutului a reușit, măcar, să intercaleze o peripezie interesantă prin conexiunile ei: debarcarea d-lui Burillianu (cu un I, sau cu doi ?!) de la Banca Națională. — O fricțiune inedită la noi, între guvern și guvernator, încheiată cu victoria celui dintâi, evidențindu-se încă odată, credem noi, supremația numărului. E singura rațiune care ne îndreptățește, deocamdată, să dăm dreptate guvernului. Fie că în ce privește a șii de partea cui e vinovăția (a guvernului sau a d-lui Burillianu ?!), avem tot atât de multă știință, cât și domni deputați. Adică nimic. Ori, cum noi încă nu deținem acest titlu, suntem cu atât mai puțin obligați, și de aceea altceva vrem să menționăm aici.

În inflația noastră de deputați — pe hidra parlamentară, albă și înofensivă, au rămas altoite câtevasăpele anacronice, reminiscențe ale unei specii dispărute — însă, deși paradoxal, mult superioară. Amin! tim ironia de stilul a d-lui A. C. Cuză, morala didactică și silueta dominatoare a d-lui Iorga, și — mai ales — proașca virulentă a d-lui dr. N. Lupu. Dacă n'ar veni câte un incident, ca incide Burillianu, cu certitudine că d-l dr. Lupu ar muri intoxicați în propriile-i umori, sau și-ar isprăvi de mâncat carnea de pe el, ca racul. Cu ocazia Burillianu, d-rul Lupu a mai debarat încă o dată, pe bunătațe de parlament alb, — răcorindu-se pe sine și răcorindu-ne și pe noi, căi avem limbă lungă, dar nu suntem deputați.

De ce n'am mărturisit? Când vorbește d-rul Lupu, parcă-i dictăm noi în ureche. Când apare la tribună, imbujează ca un sprit roșu, parlamentul alb nici nu mai are nevoie să se facă alb ca varul, pe obraz. Un taur în arena pustie de toreadorii intimidăți! A îndrăznit cineva să articuleze o întrerupere? — Tăpiti... dobitoc... prost... analfabet... popă...

Să-l felicităm de d-l dr. Lupu? Deplasat și inutil. O calitate se definește printr'un termen pozitiv de

comparație. Că e un deputat inteligent? Față de cine? A face constatări, la tribună, cari prind de ochi, nu reclamă un aparat subtil. Că e cult? Mai ales, față de cine? Că e curajos? Mai ales, față de cine? Față de deputații cu motorul demisiei în alb, vărât în gură, ca un pumn, ca să nu măriaie?

D-rul Lupu, însă, e un om conștient de diferența dintre personalitatea lui și aceea a deputatului postbelic. De aceea își face sânge rău, se otrăvește, și, înjură, ori când are ocazia. Cazuri, alde Burillianu, credem noi, sunt simple pretexte. D-rul Lupu se irosește în injurături; ca să fie priceput și eficace. De fapt, se prostăvăie, dar, ce să faci? Într-o țară de deșolați, curva reprezintă virtutea. În alte condițiuni, chestie — he, he! — de jumătăți de secole, d-rul Lupu ar fi o energie de elită, pentru cel mai select parlamentarism.

D-rul Lupu e un temperament politic!

VASILE DORNEANU

Starea Mănăstirii Neamțu

Un memoriu al soborului

Vrednicul episcop Dr. Nicodem, într'un document memoriu, dă pe față suferințele nedrepte la care este supusă ctitoria lui Petru Mușat, Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare.

CE S'A LUAT MĂNĂSTIREI NEAMȚU

Din Buletinul Oficial al Moldovei No. 47 din 11 Iunie 1856 se vede că mănăstirea Neamțu i s'au luat următoarele averi: 74 de moșii în întindere aproximativă de 300.000 hectare, — teren agricol, pădure, vii și livezi cu toată zestre lor și anume: conace, acaturi, mari etc. 472 cai, 2686 boi și vaci, 175 biveli și bivolițe, 10.269 oi jigăi, 132 capre, 1538 masouri, 1784 stupi.

Din vânzarea la mezat a vitelor, stupilor și metoacelor de prin târguri, au rezultat 295.203 galbeni austrieci, care socotiți în valuta de astăzi ne dau suma de 448.900.400 lei.

Osebit de averea arătată mai

sus, s'au mai luat și toate moșiile, viile, prisăcele, morile, ferestrele, dristele, privile, fabrica de postav, tipografie, etc., care toate la un loc s'au ridicat la supra de peste 500.000 galbeni austriaci, sau în valuta de astăzi cam 740.000.000 lei, care cu cea de mai sus, face 1.184.900.400 lei. În care nu intră cele peste trei sute mii de hectare pământ, de pe cele 74 moșii, care și ele se urcă la o valoare de mai multe miliarde.

Când i s'au luat averile, Statul se obliga a o întreține, fixându-i un buget și lăsându-i în stăpânire o porțiune de moșie.

Ce se întâmplă? Vatra mănăstirii pe care i-a lăsat-o Statul la 1859, este din ce în ce răsluită de acelaș Stat — luându-i până acum vreo 500 hectare —; iar sumele pe care i le dădea Statul au ajuns la minimum. Ba, ceva mai mult, de unde până în 1927, Statul îi dădea sare gratis, pentru că îi astupase niște fântâni de salină din

cuprinsul mănăstirii, dela această dată i-a luat și aceasta. Pe anul 1930, i s'a plăte 10 lei pe zi de persoană, anul acesta s'a redus numărul persoanelor și toate subvențiile. Astfel rămân pe drumuri acei ce din copilărie, singura lor casă le e mănăstirea, infirmii ce nu au alt adăpost și seminariștii care mai toți is orfani... mănăstirea cu așezământul ei mare, religios și național, cu tipărițele ei dătoare de lumină și cu celelalte binefaceri, vor rămâne ziduri părăsite și ruinate.

CE CERE SOBORUL

Astfel, mănăstirea fiind pusă în imposibilitate de a continua să fie ce a fost și văzând cum se năruie o instituție de veacuri, soborul în frunte cu starețul cere: ca Statul să-i considere și anul acesta cu toate prevederile bugetare ce le-a avut pe 1930; adică cu 360 lei lunar de persoană. la 150 de călugări, cheltuieli pentru biserică, pentru spital, seminar și reparațiuni, căci aproape totul e în ruină; să se numească o comisiune care să restabilească granițele vechii mănăstiri, în liniile ei dela 1859.

Și încheie spunând: „Să socotească Statul că ceea ce li dă, nu-i dă din birurile plătite de popor, ci din averile luate dela ea și aceasta pe baza contractului.

Aceste sunt modeste cerințe ale soborului dela Neamț.

Socotim că acest memoriu va avea răsunet în adunarea plenară a Sf. Sinod, care se ține chiar acum.

Monahii dela Neamț și-au pus ultima nădejde în însăși Majestatea Sa Regele Carol II, dela care au atâtea amintiri plăcute de când Majestatea Sa, în timpul războiului, a fost și a stat și pela Mănăstirea Neamțului.

(extras din Cuodntul)

Balul presei - o inducere în eroare

În numărul trecut, o informație a noastră tămăruia publicul că ziarul „Avântul” nu are nimic de-a face cu balul anunțat pompos: balul presei.

Un alt ziar — Reformatorul — a făcut acelaș lucru.

Se impune, deci, întrebarea care este presa ce a anunțat și a dat balul?

Nu? Iată ce au scăpat din vedere să se întrebe autoritățile cari au primit să patroneze acest bal — ce a fost al oricui, numai al presei nu.

Este lucru evident că d-nii presei Dușu Isăcescu și Gh. Mareș și d-l Ion Georgescu — directorul Camerii de Comerț, au fost induși în eroare de către lucrătorii atelierului tipografic Löbenson și de către reporterii ziarului, cu pușchini la coada ochilor și cu jugh după urechi — ai unei forțe pentru culegere de reclame negustorești.

Întâmplarea va servi de învățătură și altora.

CRINUL VIETII

Duminică 15 Martie a. c. Soc. „Crinul Vieții”, de sub președenția d-nei Cecilia Grințescu. În dispensarul de la școala primară din Valea-Viei, din localitate a săvârșit o frumoasă faptă creștină, botezând doi copii ai unor femei lipsite de orice ajutor. Serviciul religios a fost oficiat de preotul Gh. Verșescu, iar nașele copiilor au fost d-nele Elena V. Soare și Maria Gorgos. Solemnitatea s'a desfășurat în fața doamnelor din comitet: D-na Eugenia P. Popovici, D-na Isecescu, D-na Eufrosina Manoliu, D-ra Maurodin, D-na Maria Bogdan, etc.

Cu această ocazie subliniem anularea oricăror subvenții, primite până acum de la Minister și de la Primărie de către Societate și sărăcia în care se sbate de pe urma acestor lipsuri. Este de datoria cetățenilor de a înțelege rolul înalțător al Societății și de a-i da tot concursul pentru prosperarea ei. În alinarea suferințelor calcimii, atât de oropsită de vitregiile vremii.

CRIZA SOCIALA

DEMOFILISMUL

O epocă socială prepară condițiile de existență și mijloacele de apărare necesare pentru epoca următoare. În baza acestei legi sociale, epoca feudală a pregătit condițiile de existență pentru epoca burgheză — capitalistă — industrială — și aceasta la rândul ei ne pregătește pentru epoca socialistă.

Zorile epocii socialiste sunt rezultatul curentului de simpatie, compătimire și iubire de popor, curent general care isvorăște din ideologia lui Jean Jucques Rousseau.

Ideologii veacului al XIX, stăpâniri de romantism, fac ca să apropie pe popor de literatură; și geniul creator al său se găsește oglindit în special în folklor.

Cel mai strălucit reprezentant al demofilismului a fost Jules Michelet, profesor la Collège de France în 1843, care în acele vremuri de închegare a neamului nostru, a închinat pagini foarte frumoase pentru poporul român. J. Michelet își face copilăria în această ideologie a

curentului romantic și n'a uitat nici odată că s'a ridicat din popor. Pentru el umanismul romantic este cultul eroului pe care-l transformă într'un umanism popular pentru glorificarea eroului anonim.

De aceea el începe să scrie pentru popor, pentru că dorea ridicarea poporului francez. — La fel G. Sand în romanele sale glorifică demofilismul. Dacă trecem la literatura rusă observăm că sentimentul slavofil nu e altceva de cât curentul demofil, care crede în geniul poporului slav. Este o mare deosebire între concepția franceză și cea slavă asupra demofilismului, pentru că demofilia slavă pleacă dela aristocrație, cu toate că aici nici unul nu e democrat. Concepția rusă e reprezentată prin Dostoievski; pentru el poporul rus e un rezervor imens în care s'au adunat toate calitățile lumii și căruia-i dă un rol excepțional.

Asemeni razelor de soare care se concentrează și se răsfrâng într'o lentilă, durerile și bucuriile multmii

s'au concentrat, s'au frământat, în sufletul poetilor și'n lupta uriașă pentru fericire, adevărații artiști au fost trâmbița fermecală care a pornit omenirea în luptă pentru ideal. Ținând pas cu pas înainterea culturală cu schimbările inerente ale vieții sociale, supunându-se întotdeauna judecării înalte a vremilor, artiștii și poeții, au contribuit la formarea idealurilor sociale ale omenirii. — Ei au pregătit ideologia socialismului cu toate codițele lui, din scrierile lor sau adăpat: Saint-Simon, Charles Fourier, Lasalle și Karl Marx, iar crezul lui Dostoievski că: poporul rus e un rezervor imens în care s'au adunat toate calitățile lumii și căruia i-a dat un rol excepțional, a pregătit doctrina socială — Bolșevismul care încearcă astăzi să frământe întreaga omenire. Așa s'au născut doctrinele social-politice, socialismul și bolșevismul ca mijloace de apărare împotriva capitalismului industrial.

Preot M. Gavrilescu

Epilogul unor osteneli

zadarnice

urmăre din pag. I-a

polia chiar, vor putea să-și aducă preot care să le slujească pe stil vechi, ocupând biserica actuală a Măstăcăului. Din trei în trei luni făceau adunări, și atunci, se vedeau trecând în spre Măstăc, unii în căruțe, și cete întregi pe jos, — oameni înăcuți, tocmai de prin Fălăcieni, Bacău, Putna, Tecuci, ducând danii societății ca în vremurile vechi; Măstăcăul devenise Mecca sau Ierusalimul lor; iar societății îi trebuia mereu bani.

De doi ani de zile, mai ales, acest Cheteanu, a bătut drumurile, s'a judecat, stând în capitală 3 luni de zile, cheltuiind toate danile [și unde a avut ocazia să și petreacă căci e un ipocrit] pentru a căpăta autorizație.

Acuma li s'au închis toate ușile. Zadarnic zbucium! Ei nu mai cred acum pe nimeni. Urască pe călugări, pe politicieni și pe autorități. — O ură de fanatici și un abis în mintea lor bolnavă; iar în gând răsare nădejdea: „Ne vom duce la Cierneva”. Și iarăși o goană nebună după fonduri, după danii; și bietul om năcut dă — dă și cămașa de pe dânsul când i se viră în cap ideea că i s'a stricat legea. Este o sincopă. Preoțimea, acumă și-ar putea recăpăta pozițiile zdruncinate, luminându-și poporanii, dacă n'au putut la început, din cauza cătorva mai slabi de ingeri, și a agitatorilor cari cereau o îmbogățire rapidă.

D. Orghidan

Informațiuni

Dela Ad-ția Financiară

La Administrația Financiară a sosit un acreditiv de 6.000.000 lei, destinat exclusiv plăților de pensii lunare și trimestriale.

Cei interesați vor solicita percepțiilor respective să li se plătească, iar percepțiile sunt obligate să rețină, cu această ocazie, impozitele datorate de pensionari, pe trimestrul Ianuarie 1931.

Administrația Financiară publică o înștiințare, unde cere persoanelor, cari fac denunțuri anonime, să le semneze și să precizeze bine faptele reclamate; căci numai astfel și-ar putea atinge scopul pentru care au fost redactate, luându-se măsuri de reprimitare a infracțiunilor și abuzurilor.

DE INCHIRIAT

1. Casele cu No. 138 din str. Carol — compuse din trei camere antret, coridor, bucătărie, șură beciu, curte.

2. Casele cu No. 89 din str. Carol — compuse din trei camere antret, coridoare, șuri, beciu, curte.

A se adresa D-lui Neculai Comoniță — strada Carol 91.

Inchirierea se face dela 23 Aprilie a. c.

D-na RUDNITZKY, str. Precista 3, predă germană curs inferior și superior, foarte convenabil.

Dela examenul

de definitivat al învățătorilor

Comisia publicată de noi, ca probabilă — când nici nu era stabilită încă la Directoratul de Iași, a rămas cu o singură modificare: D-șoara Niculescu Carmen la științele naturale, în locul d-lui profesor Mihai Ionescu — d-șo fiind specialist în șt. fizico-chimice.

Examenul a început Luni 16 Martie, cu o lucrare scrisă la limba română, cu subiectul foarte interesant și anume: „Ideea de uniune la scriitorii români”.

Din 117 înscriși, s'au prezentat 97 candidați.

Tezele se cercează în comisiune și rezultatul se va da Sâmbătă 21 Martie.

Lucrarea scrisă este eliminativă. Pentru a putea trece la oral, un candidat trebuie să obțină nota 7.

La oral, candidații vor fi examinați în serie de câte opt, trebuind fiecarei serii două zile: una pentru oral și alta pentru lecția practică.

Mari deplasări de teren în Franța

Colina Chaterlarad, din apropierea orașului Chambéry, a pornit să se năruie, cu o viteză de circa 40 metri pe secundă și acum, în urmă, cu 150 metri pe oră.

Sate întregi, cu așezări omenești, sunt distruse de această deplasare nemaipomenită de teren.

Arte fraude

După fraudele săvârșite la Casa Muncii C. F. R. de către Necolai Ilie și Barbu Dan Niculescu, s'au descoperit alte fraude la Casa Pădurilor.

Inginerul Iuhas — șeful biroului personalului din direcția silvică a ministerului de domenii, s'a constituit singur prizonierul justiției, declarând că a turat cel puțin un milion și jumătate.

Cercetările continuă.

Abonamentul

La ziarul „Avântul”, pe un an este:

120 lei pentru cititorii dela țară
150 lei pentru cititorii dela oraș
200 lei pentru instituții.

Prieteni ziarului „Avântul” — și înțelegem prin prieteni, nu numai pe cei 50 de intelectuali înscriși în cercul militant al acestui ziar, ci pe toți cititorii și abonații lui — sunt rugați a-l ajuta, în două feluri:

I. Răspândind ziarul cât mai mult.

II. Achitând abonamentul.

Pentru că nu se uile: tiparul și hârtia nu se plătesc cu vorbe bune, ci cu bani.

Controlul averilor

D-nii Ion Mihalache și G-r. Iu-nian, au terminat anteproiectul de lege pentru controlul averilor îmbogățitorilor de război și a îmbogățitorilor, peste noapte, în epoca de după război.